

תזתמל

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

אינני מתעורב בפוליטיקה. ועוד ועיקר - אני מקווה שתנופה ומיד יהי' ראש הממשלה שם משיח צדקני.

ראר נסוד 12

ערב שבת קודש פ' נשא (באה"ק: בהעלותך)
חי' תהא שנת נפלאות טובה

רנמ

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה. בהשיחות דש"ם בהעלותך, נתקאר סייכוח חסיפור דהבעש"ט בענין האחרונ

פעצטענע ענינים לחג השבועות, עם דברי החוססות (שבת פח, א ד"ח פריו) שיגוה חיינו אחרונ". ובהסוך הדברים נאמר בהשיחה, אשר לפני חו"ע של סעם - הבנה והשנה, "נשמע", ועל און בו סעם - בחי "נעשה". ~~הנעשה~~ *
 דברי הנעשה לנשמע לתפוח "פצלמר מליקל" *
 לא תסנו הכוונה. שהרי בגמרא (שבת פס) "מה תפוח זה פרו קודם לעליו אן ישראל חקדומו נעשה לנשמע"ן (בחדא"ג סחרש"א פס, סדמת המעשה לפרו והסמיעה לעלח, כי המעשה הוא חקיקר).

דברי הנעשה לנשמע לתפוח "פצלמר מליקל" *
 לא תסנו הכוונה. שהרי בגמרא (שבת פס) "מה תפוח זה פרו קודם לעליו אן ישראל חקדומו נעשה לנשמע"ן (בחדא"ג סחרש"א פס, סדמת המעשה לפרו והסמיעה לעלח, כי המעשה הוא חקיקר).

תוכן העניינים

- 3 כמה היעור להיות ענין? / משיחת ש"פ בהעלותך ה'תשמ"א / דבר מלכות
- 7 דוקא הדור הכי אחרון יש בכחו להיות "עולה מאלי" / פניי נאולה / קטעים נבחרים בעניני נאולה ומשיח
- 10 אין רשיון מושא דורנו להפסיק בעשיית המלאכה / פרישת השבוע באור הנאולה / לכהיות עם הזמן" דימות המשיח / פרשת השבוע באור הנאולה
- 12 ראש הממשלה - משיח צדקנו / שירות בעניני שלמות העם והארץ / ולחום מלחמת ה' וניצח / שירות בעניני שלמות העם והארץ
- 14 נעשה ונשמע / פרסום ראשון / שאלה בשחת ש"פ בהעלותך ה'תשמ"א / כתי"ק - פרסום ראשון

"מערכת ייחי המלך"

באר"ה ב"ב: 38 Kingston Ave. #38 Brooklyn NY 11213
 טל': 778-6670 (718)
 באר"ה ב"ב: שו"ב האמונה 9 קרית שמואל, חופה טלפקס: (04) 840-3153
 כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiah.net/blind>
 יוצא לאור ע"י תלמידי ה"קבוצה", חיילי בית דוד" / שיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

כמה השעינוך לדינת עניין?

– תן דפיקה על השולחן והגיד שיביאו את משיה תיכף ומייד: ■
 לבני-ישראל יש את מלא הזכות לתבוע: מה זה הגלות הוו? ■ איזו הצדקה ישנה (לבעל, הק"ה) להתנהג כך, שהוא הולך למדינת הים, ואת בני-ישראל הוא שולח לגלות? ■ היתכן שישנו גלות? ■
 משיחת ש"פ בהצלחתך, י"א סיון ה'תשמ"א – בלתי מוגה
 תרגום תפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. במסכת סנהדרין מדובר אודות רק אצל בני, כיון שלאשה מוכרח מצב העולם (בעקבותא דמשיחא) ואילו שיהי' בעל שנישאה לו בחופה וקידושין במסכת סוטה מדובר אודות מצב בני- ע"פ דת משה וישראל.
 ישראל, והטעם לזה:

סנהדרין ענינם – לתת הוראות לתורה וישראל ולפסוק אין על כל העולם להתנהג, לכן במס' סנהדרין מדובר אודות מצב העולם. שביניהם היו חופה וקידושין.

אמנם אח"כ יכול להיות הענין ד"כ תשטה אשתו", שאצל יהודי חכמים רוח שטות והוא יעבר עבירה, ש"אין אדם עובר עבירה אלא אם כן חכמים בו רוח שטות", אבל לאחמ"כ מתמלה שהיהודי לא נטמא והוא טהור ונקי למחר

– שהרי כל ענין העבירה בא מצד הרוח שטות, ולא מצד היהודי עצמו, וכמשי"כ בזהר "זפש כי תחטא – תוההוה? אצל יהודי לא יכול להיות ענין של חטא, רק מצד הרוח שטות שנוכחה בו הוא עבר בפועל עבירה.

וכיצד מנלים שהיהודי באמת טהור

ממוכר לעיל כל הענין דסוטה שייד

בעלשה ונשמה

לפנינו צילום (מוקטן) ממוענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שאלה בשיחת ש"פ בהעלותך ה'תשכ"ז

(השיחה נרפסה ב"שיחות קודש" תשכ"ז ח"ב ע' 170 ואילך (וראה שם בשו"ת ע' 173) ובתרגום ללה"ק ב"מקדש מלך" ח"ב ע' 343 ואילך (וראה שם בשו"ת ע' 349))

להלן פיענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

בהשיחות דש"פ בהעלותך, נתבאר שייכות הספור דהבעש"ט בענין האתרוג לחג השבועות, ע"פ דברי התוספות (שבת פח, א ד"ה פרי) ש"תפוח היינו אתרוג" ובהמשך הדברים נאמר בהשיחה, אשר אף דבמק"א מבארים – פרי ה' שעל טעם – חבנה והשגה, וא"כ צ"ל – הוא ה"ישמע", ועלה אין בו טעם – וע"ל הוא בחי' "ישעיה". כאן שייכות אחרת דיעשה לנשמה לתפוח, כמבואר בסוגיא*.

* הכוונה: הסוגיא (משי"כ בס' מוסר וחסידות) עומדת על החילוק דנעשה ונשמע (לא בנוגע להבנה וטעם וכו', כ"א) בנוגע לסדר (הדגלי) בקדימה ואחר (מצד הטעם – באילות, או גם – בתור סיבה ומסובב) וכהל' "פציא דקדמיתא" – בהסיפור שבהמשך להמשל דתפוח. [אלא דקדימת ההג'לה דנשמע לנעשה – הוא רק בעבודה ההג'לה ע"פ טו"ד – ובוה בא הפי' ע"פ חסידות].

בזבזו האוצרות

יש לך נפ"ק נדיר מהרבי מלך המשיח?

יש לך אגרת שעדיין לא נרפסה?

כאן המקום זהו הזמן לפרסום:

- צלציל עורך היום לטל': 3153-840 (04)
- בארד"ב: 6670-778 (718) ותזכה את הרבים

”יילחזום מלחמתו ה' – זיצנצט“

וכלי האי ואולי – יפעל ”איום“ זה על ה”מודינאים“ החפצים להמשיך לשבת על ה”כסאות“, ולתפוס עמדה בחיים הפוליטיים של ארץ ישראל – שיפסיקו ”לשחק“ עם הישובים פוליטיים ומדיניים על חשבון בטחונם של היהודים הנמצאים בכל ארץ ישראל לגבולותיו!

(מסירות 2'27 ג' תמוז ה'תשמ"ב – בלתי מוגה)

אין אומץ להודיך אותם מכסאותיהם עכשיו

... הדבר המבהיל בכל זה, עד היכן הם התדרדרו, והעולם לא מבחין, ואפי' מפחדים לומר להם שהם חורצים את דינם למטה – שהחי סוכ"ס מוכרח לבא לבחירות, ואז לא בא בחשבון שיבחרו בהם – שזה הדבר היחיד שעלול לזעזע אותם.

כאמור, בנוגע לדין של מעלה – הם חושבים שישעו תשובה, ואכן יעשו תשובה; למרות הנאמר ”האומר אחטא ואשוב אין מספיקו“ בידו לעשות תשובה“, הרי מבאר ארמז"ר הזקן באגרת התשובה שרק אין מספיקו מלמעלה, אבל אם ”דחק זוכנס“ – אזי ”אין לך דבר העומד בפני התשובה“, ולכן החשובים הם – הם נהיו, פתאום, 'חסידים' של ארמז"ר הזקן... –

נחטוף עוד יום, ועוד שבעי, ועוד
חדש, כמו שמתמשכים עם זכויות
לבנה שאפשר לושתמש בה רק יום אחד, ולמחר היא תשבר, כז"ל משתמשים בה
היום – ובגלל חשבון זה לא מפתחים מיום הדין.

אך מה כן מזעזע אותם – העובדה שביום הבחירות הם עלולים לא להבחר.
ובניתיים, אין אומץ להודיך אותם מכסאותיהם עכשיו, ולהשיב במקומם
מישהו אחר, אפילו שלא יהי' בעל תוקף גדול, אבל לכל הפחות שהי' לו תוקף
כזה – ששביבואו אליו וידאו לו שהנה הוא עשה דבר שאסור מן התורה, ועד כדי
כך שהוא מג' דברים ד”יהרג ואל יעבור“ וכז' – יהי' לו את התוקף לעשות לפחות
מה שכתוב בתורה על ”הירא ווד הלכב“, ”ילך וישוג לביתו“,

ולא לצל את מעמדו ומצבו כדי ש”ימס את לב אחיו כלבב“ – שהם גם לא
יעשו כלום, וגם לא ימחו. ועד שמתהמה זו משתלשל עיני מבהיל ביותר, שאין
כדאי להאריך בו, מספיק מה שכבר דובר, ואולי גם בהה ר"י עוד לקצר.

(תמוז תפשי משיחת מוצאי ש"ק 9' משיחת סניעי התשכ"ט – בלתי מוגה)

דבר מלכות

– ע”י שונתונים לו ”מי המרים לך המרים“, שאלו הם אלפי השנים
הוארך להיות ”כפה עליהם הר כנגינתו“?
ומבארים שאפי' שהקב”ה רצה
ש”להחליפם באומה אחרת איני יכול“
– אבל בי”ד של מעלה יכלום יבוא
בטענות – היתכן, כיצד זה מסתדר ע”פ
הלכה וע”פ תורה – לכן, ”כפה עליהם
הר כנגינתו“, הקב”ה אנס, בניכול, ואז
בני-ישראל, שהיו אז במד פניו, ואז
הדין (באונס) שלא יכל לשלחה כל
ימיו“, ובמילא ”להחליפם באומה
אחרת איני יכול“ – ע”פ דין תורה.

ורק מצד זה ש”אשר הועזת“, בגלל
שהקב”ה ברא את היוצר-הרעי, יוכלה

אלפי השנים שבני-ישראל נמצאים בגלות, יום אחר יום, שנה אחר שנה, מאות שנים אחרי מאות שנים ואלף שנים אחרי אלף שנים של גלותו!

להקב”ה בריתה, כבניכול, ו”לא יוכל
לשלחה כל ימיו“!
ובמילא מוכרח הבעל (הקב”ה)

להעמיד הכל לאשה (בי”א), ”שארה
כסורה“ ו”ש”עונתה“, ובאופן ד”לא
יזרעו“, הוא צריך לוודא שלא יחסר
אצלה שום ענין – שהי' לה בני חיי
ומוזגי רווחי, וכולם רווחי, בתכלית
השלמות.
ובפרט עוד שהאשה, בני-ישראל,
היא אשה ומלכה של מלך מלכי
המלכים הקב”ה, שאז צריך הבעל,
המלך, להעמיד לה את כל צרכי בתור
מלכה, כהדין בה”ל אישות, שהבעל
וכפרט עוד שהאשה, בני-ישראל,

זוהי החופה והקידושין שבין בני-
ישראל – דוקא – והקב”ה, ובמילא
מוכרח הקב”ה לתת להם כל טוב.
וכמבואר באחרונים שהרי בני-

צריך לתת לאשתו לפי ערך הנכסים וטהורים – יובן גם סיום המסכת, שבדיו – והיות שבאן מדובר אודות מלכי המלכים הקב"ה, מובן מה שהיא צריך לתת למלכה שלזו ש"רבי פיתח בן יאיר אמר זהירות מביא כו", עד שזה מביא "לידי טהרה" וטהרה מביאה לידי תחיית המתים "ותחיית המתים בא ע"י אליהו הנביא ז"ל במדה במינו כו", שהיא מבשר בשורות טובות עד לבשורת הגאולה.

1. ענין הנ"ל קשור גם עם סיום המסכת, לפי המידע שהסיום הוא מה שרבי יוסף אמר "לא תתינו עונה דאוכא אומר" אנא".

צריך לתת לאשתו לפי ערך הנכסים שבדיו – והיות שבאן מדובר אודות מלכי המלכים הקב"ה, מובן מה שהיא צריך לתת למלכה שלזו ש"רבי פיתח בן יאיר אמר זהירות מביא כו", עד שזה מביא "לידי טהרה" וטהרה מביאה לידי תחיית המתים "ותחיית המתים בא ע"י אליהו הנביא ז"ל במדה במינו כו", שהיא מבשר בשורות טובות עד לבשורת הגאולה.

אתה (הקב"ה) יש לך טענות לגבי-ישראל? אתה אשם בכך – כיון שאתה היצר-הרעני כפי שהגמ' הרי בראת את היצר-הרעני כפי שהגמ' אומרת "אבעה מתחדט עליהן הקב"ה אנא".

אתה (הקב"ה) יש לך טענות לגבי-ישראל? אתה אשם בכך – כיון שאתה הרי בראת את היצר-הרעני אתה עשית את ה"שאר" והכנסת אותו ב"עיסה"!

והביאור בהו'.

אין עננים גדולים יותר מאשר בני-ישראל, כנסת ישראל –

כיון שלעולם הוצרכו בני-ישראל לתבוע בודיע שהקב"ה יתן להם הכל כד המלך: ע"פ דין מגיע להם הכל, שהרי הקב"ה (כביכול) אנס אותם "כפה עליהם הר כגיגת", ואזי "לא יוכל לשלח נג'".

ועוד יותר – לגבי-ישראל יש את מלא הזכות לתבוע: מה זה המלך הזה (יזא"ש איז דאָס פאַר אַ גלויב'') – מה הפירוש שהבעל הולך למדינת הים –

שבראם כו' יצר'ד'".

"רצונו לעשות רצונו ומי מעכב – שאר שבעיסה", אתה עשית את ה"שאר" והכנסת את ב"עיסה"!

וא"כ מה יש לך טענות (איזי וואס האסטו טענות?)!

ה. עפ"ז – שמסכת סוטה מדברת אודות בני-ישראל בהם להקב"ה, שאע"פ שלפעמים קורה אצלם "כי תסתה", והם עוברים על חטא, זה רק מצד הרוח שטות שבהם ומצד היצר'ד' שהקב"ה "שתל" בהם ("האָט אין זיי אַרײַנגעטענעלט"), אך באמת הם נקיים

ראש הממשלה – מלשיח צדקני

.. כ"כ אדמו"ר של"ט"א: אינני מתערב בפוליטיקה. ועוד והוא העיקר – אני מקרה שתזכר מיד יהי' ראש הממשלה שם משיח צדקני.

אל במשך הרגעים עד שיבוא משיח, אזי צריך שתהי' השיטה כפי שהייתה השיטה שלי, שאי-אפשר לוותר על אף שעל מכל השטחים. ויש לעשות זאת בדרכי שלום, כי דוקא עי"ז יהי' שלום במדינה, ובביטחון, משיח כשיחליל לוותר – אין לזכר סוף, וככל שיתנו להם, תתגבר תאוותם של שונאי ישראל שיתנו להם עוד ועוד, שזה יבא דוקא לתוצאות של היפך מנחת הנפש, והיפך השלום.

(מדרב"ק א"ש צניג "קול ישראל" בתקופת הדורות, ו' ניסן ה'תש"ז - בבית תומה)

ה"איוס" שיפעל על המדינאים

.. אינני משלה את עצמי שכאשר זיכרדו ל"מדינאים" הנ"ל את הטעויות שנגשו בעב (ב"קעמפ-דייוויד", וכיוצא-בה) ישנו תיקף ומיד את דעתם ויתחדשו מהשיטה שבה הולכים הם במשך זמן רב; אודות "יראת שמים" אין מה לדבר עמהם – הם לא מפחדים מחקב"ה, ולא מפחדים מה"שולחן ערוך", ולכן יוצאים הם במלחמה נגד "מיהו יהודי", נגד "שמירת שבת", וכיוצא-בה; את הבהרה מפני "בשר דם" [שהרי כולם יודעים מיוותדים, ואף-על-פי-כן, מתנהגים עם יום הכיפורים, וכתוצאה מזה נפלו קרבות מיותרים, ואף-על-פי-כן, מתנהגים עם הוא בדד ז'] – איבדו הם לגמרי, ולכן, נשארו רק ברירה אחת כדי לפעול עליהם: שישינו את התחמתם:

לפרסם ברבים שכולם דעו שפלוגי בן פלוגי עייב את סיום מבצע "שלום הגליל" בעתו ובזמנו, למרות דעות המוחלשות של אנשי הצבא שחייבים להשלים ולסיים מבצע זה בשלמותו (כפי שפורסם אפילו בעיתוני ארץ ישראל, למרות ה"אגזורה" כו'). וכאשר כולם ידעו שהוא עייב זאת, אזי לא יבחרו בו (ולא בתלמידיו ובמפלגתו) ובחירות ל"כנסת" הבאה; ולא יתנו לו לדבר בשמם של יהודי ארץ ישראל [הוא וחבריו יכולים לדבר בשם הערבים וכו' (שלחם הביאו תועלת ע"י עיכוב סיום מבצע תנ"ל), אבל לא בשם יהודים!]. כנראה שזהו הדבר היחיד שיפעל עליהם!

”לחיות עם הזמן” דימות המשיח

דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות שיזנה לחיות דור הראשון של המאלה. וכמוכן מההכרזה הידועה דל”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו – לפני עשרות שנים – “לא לתור לתשובה לאלתר לגאולה”, מכיין שכב עומדים בסיומה של העבודה, ולא נשאר אלא “לצמצא את הכפתורים”, ובמינו אלו – הצמצום האחרון של הכפתור האחרון!

ומזה מובן, שבמינונו אלו, כל פעולה ופעולה בענייני התנועה, ועאכ”כ הפעולה ד”בהעלותך את הנרות” ע”י הפצת נר מצוה ותורה אור, התורה והיהדות, שתנוכה תנוכה הממשכן באופן ד”שלק גדול משלמים”. – מודגש בה בורות וביותר העניין **דחננוכה** (חנינוך והכנה) בניין ביהמ”ק השלישי.

ולכן, היתכן שכאשר כו”כ מיישר אל עוסקים **בחננוכה והכנת בית המקדש השלישי**, יעמוד מישהו מן הצד ולא יהי’ עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שכטו

**היתכן שכאשר כמה וכמה מיישר אל עוסקים
בחננוכה והכנת בית המקדש השלישי, יעמוד
מישהו מן הצד ולא יהיה עמהם בחנוכה, לא
הוא ולא שכטו (כני-כיתו), תלמידיו וכו’?**

(ב”ב, תלמודיו וכו’)?! – אלא ודאי ישתדל גם הוא להשתתף עמהם בחנוכה, לקרב ולרוץ את חנוכה ביהמ”ק השלישי שיבנה במהרה במינו ובמינו.

וכאמור, כל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא, אין מקום לחלישות, ח”ו, ומתוך בחנוכה זו, אלא אדרבה – לחזק ולהסיף ביתר שאת וביותר ענין, בבקר בבקר, “לשני בקדים הביאו כל מלאכת המשכן”, ולא פסקו מלהביא עד ש”יצנו משה . . . איש ואיש אל יעשו עוד מלאכה גו”, ואילו בנדוד”ו, לא רק שאין רשיון ממשה רבינו שבדורנו, נשינו דורנו כ”ק מו”ח אדמו”ר, להפסיק ח”ו בעשיית המלאכה, אלא אדרבה, ישנו ציווי מפורש להוסיף בה ביתר שאת וביתר ענין, עד שממלשמים מלאכת החנוכה דביהמ”ק השלישי.

(מש”חיות ש”פ בחנוכה, י”ש סידן היחשמו”ח - חנוכה)

דבר מלכות

מה זאת אומרת: בשעה שהיו חופה א”כ איזו הצדקה ישנה (לבעל, וקידושין ע”פ דת משה וישראל בין הקב”ה) להתנהג כן, שהוא הולך האשה (בי”י) הבעל (הקב”ה), ובנוסף למדינת הים, ואת בני-ישראל הוא לזה האשה נקי’ וטהרה – א”כ היתכן שהבעל הולך למדינת הים, היתכן שישנו גלותו?!

ואפילו באם יש חשש שהאשה עשתה משהו – זה גם לא באשמתי, אלא הבעל אשם, כיון שהוא ברא את היצור, והוא מתחייב על כך בכל יום! משיח תיכף ומיד!!

יש לך שמחה במשפחה?

יום הולדת, ברית, בר מצוה או חתונה...
יש לך את כל המיכנות לתת הקדשה ב”יחי המלך”,
גם מתנה מקורית, גם הפצה ככנה מידה עולמי
וגם, והוא העיקר, עיני תעלשה עוד צעד ב”דרך הישרה”
להביא את כיואת והתגלות משיח צדקנו תיכף ומיד ממש
ועכשיו – תזעזעו

מהיום ניתן לחלק את ה”יחי המלך” כשתורה כשמחות
עם אפשרות להוסיף כיתוב על עמוד השער והאחרון
לפרטים התקשר **במקדש למלפון:**
בארץ כ”ב: 778-6670 (718) באר”ק: 04-840-3153
ותזמין הקדשה למועד שרצית. מחירים נוחים!

דוקא הדור הכי אחרון יש בכחו להיות "עולה מאלי"

ובכל זה מתוסף הדגשה בדורות האחרונים, בעקבתא ועקבתא דעקבתא דמישיחא ובפרט בדורנו זה, דור האחרון גדלות:

אע"פ ש"אכשור דרי" (בתמ"א), ובפרט בעקבתא דעקבתא דמישיחא כמבואר בחותם מסכת סוטה, שגם המעלות דדור זה באים כהמשך להזרות שלפני זה, ומקבלים את כל הכחות ואת ריבוי העבודה בתורה ומצות מהדורות שקדמו, עד שה"הדלקה" דה"נרות" דדור זה באה כתוצאה מהעבודה והדרכה דדור שלפני זה וכו' – אבל הכח ע"ז ישנו, שמיד אח"כ – תחי' "שלהבת עולה מאלי"!

ואדרב: דוקא העקב שברגל, הדור הכי אחרון, יש בכחו להיות "עולה מאלי" ולהעלות את כל הדורות שלפני זה, ע"ז שהחזר האחרון גדלות נעשה הדור הראשון דגאולה – הגאולה לכל בני ישראל במשך כל הדורות! ובפרט שהרועה אחרון הכהן שבדורות – פ"ק מו"ח אדמו"ד נשיא דורנו – הורא בגלוי את אהבתו לכל בני ישראל, כולל – "אוהב את הבריות ומקרב לתורה", ע"ז פעולותיו הרבות בהפצת היחודות והפצת המעיינות חוצה [ובפרט ע"פ הידוע שבדורנו זה כבר אינם ע"ה כבודות הראשונים, כיון שכיום יש לכל יהודי שייכות וידעה בתורה (על"פ בתורה שבכתב, שבה יוצאים יחי-חובה אפילו כאשר לא ידע מאי קאמר)].

ובמיוחד – ע"ז ה"קול קורא" שלו ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", והכרזה שצריכים רק "לצאתה את הכפתורים", ואח"כ ההודעה שכבר סיימו גם את זה, וצריך רק להיות "עמדת הכן כוללים" ללכת לקבל את פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלילמה.

ולכן – הרי זה צריך להוסיף עוד יותר חיות ושמוחה בסיום העבודה דהחכמה באופן ד"עמד הכן כוללים" לחגאולה, ובפרט – ע"ז הוספה ב"ר מצוה ותורה אור" ובאופן שזה יגיע ויאיר בכל הסביבה, עד – בכל העולם כולו.

ותחף ומיד ממש – הולכים כולם לארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, לחר הקודש, לבית המקדש (השלילי) ולקודש הקדשים, "בנערינו ובקנינינו" ובבנינו ובבנותינו".

(תוספות ש"ס בתמלכות, "יש סיון היתש"א" - תמוג, תתגמס מאידעס)

אין לשיון מנשיא דורנו להפסיק בעשילת המלאכה

עפ"ז יש לבאר הלימוד וההוראה מחסמיכות דפרשת המנורה לפרשת הנשיאים – ש"צשראה אחרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו כשלא ה"י עממם בתנוכה":

כאשר יהודי רואה או שומע שכ"כ מישראל עסקו בענין שהוא בבחינת חנוכת המשכן, ולדוגמא: פעולת החינוך (חנוכה) של יהודי (קטן בשנים או קטן בידעיות) בעניני החינוך, וכן חדלקת המנורה [שגם זה ענין של חינוך, ואדרב, "ש"לך דעולה משלמם שאתה מדליק ומטיב את הנרות"] להדליק "בר" ה' נשמת אדם", כל ז' חסונים דב"י, ב"ר מצוה ותורה אור", ע"ז הפצת התורה והיחודות – הרי' בראתו שהוא "לא ה' עממם בתנוכה", צריך להיות אצלו חלישות הדעת, "חלשה אז דעתו כשלא ה' עממם בתנוכה"!

. . . אמנם, בענין זה יש חילוק בין עבודת אחרן לעבודת כא"א בעניני המשכן (הרוחני):

ובחקדים – דיוק הלשון "חלשה אז דעתו", שחלישות דעתו של אחרן לא היתה אלא לאחרי שנשתיימו י"ב ימים דחנוכת המשכן, כי, כל זמן שלא נסתיימה חנוכת המשכן הרי יתכן שסוכ"ס יצטווה גם הוא להשתתף בחנוכה, ורק לאחר שנסתיימה חנוכת המשכן, ונוכה לדעת בודאות "שלא ה' עממם בתנוכה" – "חלשה אז דעתו".

אבל בנוגע לעבודת כא"א בעניני המשכן (הרוחני) – הרי, כל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא, לא נסתיימה חנוכה זו, ולכן, בראותו שכ"כ מישראל עוסקים בענין של חנוכת המשכן ללא השתתפותו – הרי, במקום שתה"ל חלישות הדעת "כשלא ה' עממם בתנוכה", עליו לנצל את חוזק הדעת להפיש דרכים כ' להשתתף עממם בחנוכה, וכשיחקע מחשבתו ודעתו בחוץ (היפך הענין דחלישות הדעת לגרועותא) בודאי ימצא הדרך חנוכה להשתתף עממם בתנוכה!

בסמוך אחר קצת: חסיבה לכך שבהשגחה פרטית ראה או שמע אודות פעולתם של כ"כ מישראל בענין של חנוכת המשכן, היא – לא כדי שתה"ל אצלו חלישות הדעת "שלא ה' עממם בתנוכה", אלא אדרבה – כדי שילמד הוראה בעבודתו לקונו, שגם הוא צריך לעסוק בעבודה זו, ע"ז החתובנות בדעתו (בחוזק הדעת) כיצד יכרל אף הוא להשתתף עממם בתנוכה.

וענין זה הוא בהדגשה יתירה בדורנו זה:

ברוחניות הקשור גם עם פיקוח-נפשיות בגשמיות – הרי, צו השעה לפרסם ולהרעיש בכל מקום ומקום **שחוב גמור על כאו"א לעסוק בהפצת התורה והמדות תוצאו**; ולא להסתפק בכך שישנם כו"כ שעוסקים בה, אלא, כל יחיד ויחיד צריך להצטרף ול**לחיות עמם בתנופה**, חינוך בני ובנות ישראל בדרך התורה, שיעל"ז נעשה החינוך (הכנה) לגאולה העתידה.

ופשוט, שאין מקום לטענות של "דמוקרטיא" (הזמן להתערב באורח-חיינו של הזולת) וכיו"ב – שהרי מדובר אודות ענין של פיקוח-נפשיות ממש, מהיפך החיים, רחמנא ליצלן, לחיים רוחניים וגשמיים גם יחד. ואם יש מי שטוען שאין רצונו בכך, הרי, "יצרן הוא שתקופ", ובמילא, יש להעילז מה"אנס" זה היצר"ר.

ובכל זה ישנה נתינת-כח מיוחדת (נוסף על הנתינת-כח מהקיראה בתורה בפי' בעליות את הנרות) בבואנו מיום ט"ז סיון, שבו התחילה פשיטת המאסר והגאולה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דרונו – נתינת-כח מיוחדת להפיכת החושך באופן דיתרון האור מן החושך, מכיין שלאמתנתו של דבר "אין עוד מלבדו" [וחודד גם בלשון דארה"ע, עד ללשון המדינה שבה ה' המאסר – כפי שגנמו בגאולה ד"ב תמוז: "יגעט ניעט נקאואו כו"ו], וכל מציאות החושך אינה אלא בשגל העילוי ד'אתהפכא השוכה לנהרא", וכמ"ש "וגם רשע ליום רעה", ש"יעשה הרע . . יום ואור", עד להפיכת חושך הגלות – ע"ז שממשמשיכם בו האל"ף, אלופו של עולם – שאז נעשה מ'גולה" **"גאולה"**.

(מסודות ש"פ בהמשכות, ט"ז סיון ה'תשס"ז - תתנח)

פ

הקב"ה (כפילול) לא יכול לסבול יותר את הגלות

ויח"ד שיקויים בפועל ה"בעל הבינת דוחק" – שהקב"ה **דוחק את הקן**, "קץ הימין" של הגאולה האמתית והשלילה, שכן, כשם שבנ"י עיניים מהגלות, כך הקב"ה (כפילול) לא יכול לסבול יותר את הגלות, שהרי "עמו אנכי בצרה", שכינתא בגלותא....

שזה נתון לבנ"י יתר-חיון ב"אחכה לו בכל יום שיבוא", בדיעה ש"בעל הבית דוחק", והוא לבטח ידחוק את הקן עקשיו ממש, אחת ולתמיד, ויבטל תכף את ההעלמות והסתרים אשר נעשו רק כדי לללות בבנ"י את העבודה של "שלהבת עולה מאל"ה".

ובפרט בננוג לבנ"י בודונו זה, לאחר מה שעברנו בדרך זה האחרון (לא) תקום פעמיים (כו'), כבד עשו הכל בפועל ממש, ונתגלה כבר איד שכל יחודי ה"ה" ש'להבת עולה מאל"ה", ולכל יחודי ישנה הזכות – לא רק באופן של חתר, אלא גם – לתבוע את הגאולה, שהקב"ה ידחוק את הקן, ויביא את הגאולה האמתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, דוקא – תיכף ומיד ממש.

(מסודות ש"פ בהמשכות, ט"ז סיון ה'תש"ז - תתנח תתנח מארדית)

ההעלם דיעולם אינו מציאות אמיתית

ולהעיר ולהוסיף: אם ההעלם דהעולם ה' מציאות אמיתית ח"ו – הרי צריכים להגיע לסייע מלמעלה כדי ש"לא יחד ממנו נח"ד; אך כיון שההעלם נעשה רק (בתור **אמצעי**) בכדי לגלות את העבודה ד"מאל"ה של יחודי (ע"י בחירתו), וסו"ס ה"ז יחובל, וע"פ הלכה הרי כל העומד שרוף (לובטל) כשרוף דמי (וכי"ב), ואף בשעת פעשה אי"ז מציאות אמיתית⁶¹.

61) עפ"ז גם מובן הטעם על זה ש"אחכה לו בכל יום שיבוא" (נוסח "אני מאמין") ברגע זה ממש – אף שבפועל ירדו חזרות ונתמעטו הלכות, ואכשור דוא (בתמי"), ובפרט בעקבותא דמשיחא, ולכאורה: באם מחכים על באת המשיח תיכף ומיד, ה' צ"ל מסוד באופן הפוך, על"י מדרו לדרו עד לעלי שלמה בגאולה האמתית והשלמה? אבל ע"פ המבואר בפנים יובן, כי הירידה וההעלם אנם מציאות אמיתית (וסו"ס יתבטלו), ואדרבה – כל מציאותם הוא, להוסיף בעבודתם של ישראל לללות מציאותו האמתית ("מאל"ה"), ולכן, לא זו בלבד שתהיה מדרו לדרו אינה סתירה לבאת המשיח, אלא אדרבה, ה"ז סימן על ביאתו.

(מסודות ש"פ בהמשכות, ט"ז סיון ה'תש"ז - תתנח תתנח מארדית)

פ

אין מקום לטענות

של "דמוקרטיא"

וכאן המקום להזכיר ענה"פ המדובר בהתעוררויות האחרונות – אשר, מצד גודל ההבהלה שבדבר והחכרה הכי גדול לחזון המצב יש צורך לחזור ולעורר אפילו מאה פעמים, נוסף לכך ש"אין מזדוין אלא למחור"ו" – ע"י גדל החכרה בהפצת התורה והיחודות בימינו אלו שהיא בדומה לפיקוח-נפשיות ממש, ומפקחות על צרכי ציבור בשבת, וציאכ"ז בענין של פיקוח-נפשיות:

צו השעה לפרסם ולהרעיש
בכל מקום ומקום שחוב
גמור על כאו"א לעסוק
בהפצת התורה והיחודות
חוצה!

בכל חשולם כולו, כולל ובמיוחד בארץ הקודש, מסתובבים מאת אלפי ילדי ישראל, וכן מבוגרים (אנשים ונשים), שאין להם ידיעה בא"ף-ב"ת של יחודת, לחיותם "תינוקות שונבים", שלא נתחנכו בדרך התורה.

ומכיון שמדובר אודות מצב של פיקוח-נפשיות, רחמנא ליצלן – פיקוח-נפשיות